

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.924 van 28 maart 1996
in de zaak A. 65.842/VII-13.449.**

In zake : de n.v. MALMAR,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. MERTENS en J. DE PAEPE,
kantoor houdende te GENT,
Bagattenstraat 124

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

tussenkomenende partijen :

- I. 1. Joris VERMASSEN,
2. Kristel NEERINCKX,
wonende te GENT,
Nijverheidstraat 12,
- II. Geertrui DAEM,
wonende te GENT,
Nijverheidstraat 78,
- III. 1. Geertrui DAEM,
2. Cecile VAN THEEMSCHE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VAN HOORICK,
kantoor houdende te WACHTEBEKE,
Peene 42.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de Advocaten
J. MERTENS en J. DE PAEPE op 4 oktober 1995 namens de
n.v. MALMAR hebben ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de
Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van
31 juli 1995 waarbij de beroepen van omwonenden tegen
het besluit van de bestendige deputatie van de provin-
cieraad van Oost-Vlaanderen van 9 februari 1995 tot het

verlenen aan de verzoekende partij van de milieuvergunning om aan de Nijverheidstraat te Gent een metaalverwerkend bedrijf uit te baten, gegrond worden bevonden, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 december 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 januari 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. MERTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP, verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat G. VAN HOORICK, die verschijnt voor de tussenkomende partijen Geertrui DAEM en Cecile VAN THEEMSCHE;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat met verzoekschriften van 24, 26 en 27 oktober 1995 Joris VERMASSEN en Kristel NEERINCKX, Geertrui DAEM alsmede opnieuw Geertrui DAEM en Cecile VAN THEEMSCHE hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in het tweede onderdeel van het tweede middel de schending aanvoert van artikel 17, eerste lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat noch het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie noch het bestreden besluit "juridische en feitelijke overwegingen bevatten die verantwoorden waarom de gemotiveerde en positieve, geschreven adviezen van de bevoegde instanties en het rapport van de erkende MER-deskundige zomaar terzijde werden geschoven, behalve dan de al te summiere vermelding dat, gelet op de aard

der activiteiten en de dichte bebouwing, de deskundigen ter vergadering hebben gesteld dat de hinder niet tot een aanvaardbaar peil kan worden herleid, een loutere stijlfiguur die helemaal niet concreet is en vrij slecht een - in wezen - louter arbitraire en niet wetenschappelijk gefundeerde beslissing verbergt", terwijl voormelde decreets- en reglementsbepalingen voorschrijven dat een beslissing als die in kwestie uitdrukkelijk moet gemotiveerd zijn, de motivering in de akte de aan de beslissing ten grondslag liggende juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden en afdoende moet zijn; dat zij in dit verband betoogt dat het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, dat "integraal en letterlijk (in het bestreden besluit) is overgenomen", de volgende onjuistheden bevat :

"- de commissie situeert de op te richten werkplaats ten onrechte 'in een zone bestemd voor niet-hinderlijke bedrijven, commerciële en dienstverlenende bedrijven en voor buffergroen volgens het BPA Dendermondsesteenweg, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 3 november 1992', terwijl het in werkelijkheid uitsluitend gaat om '(3a) niet-hinderlijke bedrijven en buffergroen' en de omschrijving van zone 3b helemaal niet ter zake dienend is. De hele herlocalisering is precies bedoeld om van de zone '3b' te verhuizen naar zone '3a'. Die vergissing waarvan men zich kan afvragen hoe het mogelijk is dat zij door zoveel specialisten tegelijk kan worden begaan, heeft nochtans belangrijke gevolgen voor de beoordeling van de overeenstemming van de inplanting van het bedrijf met het BPA nr. 92.

- de commissie stelt ook volkomen foutief 'dat het gedeelte van de oude fabriek dat niet werd aangekocht door de N.V. MALMAR afgebroken werd om vervangen te worden door een appartementsgebouw', hetgeen niet alleen een feitelijke onwaarheid is (het staat er immers nog), maar bovendien ook regelrecht zou indruisen tegen de bestemming van de bewuste zone voor niet hinderlijke bedrijven.

- de commissie liet ook geheel buiten beschouwing het feit dat er in de onmiddellijke omgeving van de bewuste inplanting, een drukke spoorweg loopt met het Dampoort-station en de zeer drukke binnenring, zodat er permanente geluidshinder aanwezig is voor de bewoners.

- de commissie verantwoordde haar negatief advies alleen op grond van de laatste overweging (verzoeken-

de partij onderlijnt) : 'dat gelet op de aard van de activiteiten en de dichte bebouwing door de deskundigen ter zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie werd gesteld dat de hinder in de omgeving niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt; dat het bijgevolg niet wenselijk is op die plaats dergelijke activiteit nog toe te staan', zonder dat het voor de rechtsonderhorige evenwel bekend of controleerbaar is (a) welke kwalificaties de bedoelde deskundigen M. CARPELS en L. DE TEMMERMAN bezitten en (b) welke decisieve, nieuwe gegevens de deskundigen ter vergadering dan wel precies en concreet aangevoerd en aangetoond hebben die naar redelijkheid toelaten om - op basis van identieke overwegingen als ir. G. GEERAERT en spijts de andersluidende en gunstige adviezen en de geluidsstudie - tot het tegengesteld besluit te komen";

Overwegende dat in de nota de verwerende partij erop wijst dat :

"bij het beoordelen van een vergunningsaanvraag het bestuur over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt. Het feit dat een inrichting aan alle wettelijke voorschriften voldoet, zoals bijvoorbeeld stedenbouwkundige en planologische voorschriften en milieutechnische normen, betekent geenszins dat een vergunning niet kan worden geweigerd. De vergunningverlenende overheid heeft het recht en zelfs de plicht elke aanvraag te beoordelen rekening houdend met alle wettelijke voorschriften maar ook met alle feitelijke gegevens. Wat dat laatste betreft, voorzien het Milieuvergunningsdecreet en het VLAREM I trouwens in een uitgebreid gamma van onderzoeks-, inspraak- en konsultatiemodaliteiten.

Een vergunning wordt in principe afgeleverd voor een lange termijn. Binnen de thans vigerende VLAREM-reglementering is de normale duurtijd van een vergunning 20 jaar.

Het spreekt dan ook voor zich dat bij de ekologische toetsing door de vergunningverlenende overheid dient te worden nagezien of er voldoende garanties zijn op langere termijn voor de exploitant zelf, voor de omwonenden van de exploitatie en voor het leefmilieu in het algemeen.

(...)

Ten tijde van het afleveren van de tijdelijke vergunning heeft verzoekende partij zelf laten verstaan (tijdens de zitting van de GMVC!) dat het haar bedoeling was een nieuwe lokatie voor haar inrichting te zoeken in de Gentse Kanaalzone.

Op p.9 van haar verzoekschrift stelt verzoekende partij dat (in 1993) een tijdelijke vergunning werd

toegekend met het oog op een herlokatie naar de zone 3a.

De gunstige adviezen van de Afdeling Milieuvergunningen en van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen zijn expliciet voorwaardelijk (i.v.m. de hinderlijkheid) gunstig.

De GMVC en later ook de Minister konden niet anders dan tot het besluit komen dat de herlokatie zoals thans door verzoekster beoogd op zich geen oplossing biedt voor de hinderlijkheid van het bedrijf, gezien de nieuwe inplantingsplaats eveneens gelegen is in een dicht bebouwde buurt. Door de herlokatie komen andere groepen rijwoningen binnen de invloedssfeer van de inrichting te liggen.

De appreciatie van de GMVC en in het bijzonder van de externe deskundigen, mede rekening gehouden met het bedrijfsbezoek op 23 juni 1995, was in dit geval dat een metaalbewerkend bedrijf van die omvang in haar totaliteit als hinderlijk te bestempelen is en dus niet verenigbaar is met de bepalingen van het BPA, namelijk niet-hinderlijke bedrijven.

Er kan de bestreden beslissing geen gebrekkige motivering worden verweten";

Overwegende dat in hun verzoekschrift tot tussenkomst Geertrui DAEM en Cecile VAN THEEMSCHE het onderdeel van het middel becommentariëren als volgt :

"In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt is de beslissing op een juiste, zeer omstandige en volledige manier gemotiveerd. Het bedrijf hoort niet thuis in de woonbuurt en de vooropgestelde milieumaatregelen zijn niet van aard de hinder voor de omwonenden op een aanvaardbaar peil te brengen; deze motieven zijn verzoekende partij genoegzaam bekend. De feitelijke en juridische onjuistheden zijn niet bewezen minstens irrelevant in het kader van de besluitvorming in dit dossier.

Het verslag van het Bestuur Milieuvergunningen (stuk 13 administratief dossier) geeft een goed beeld van de hinderaspecten, en gewaagt onder meer van slechte akoestische karakteristieken van de gebouwen/hangars. De beslissing baseert zich op dit verslag en neemt er de samenvatting van over. Het advies van het Bestuur Milieuvergunningen is helemaal niet zo positief voor verzoekende partij als zij wil doen uitschijnen. Onder meer werd ongunstig advies gegeven aangaande de inplanting.

Trouwens ook het advies van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen (stuk 10 administratief dossier) stelt :

'Indien deze voorwaarden (bedoeld worden milieuvoorwaarden in de milieuvergunning) niet op een realis-

tische wijze kunnen worden gehaald (en de 121 be-
zwaarschriften zijn een indicatie in die richting)
dient mijn advies als ongunstig beschouwd te
worden.'

Zelfs de geluidsexpert door N.V. MALMAR onder de
arm genomen bevestigt dat om aan de geluidsnormen te
voldoen 'extra investeringen' nodig zijn. Met andere
woorden voldoet het bedrijf dus nu niet aan deze
normen.

Wat de relatie met het BPA betreft, dient opge-
merkt dat de zones 3a en 3b het beide hebben over
niet-hinderlijke bedrijven, zodat ook deze opmerking
in het verzoek tot schorsing irrelevant is. Als
hinderlijk bedrijf hoort N.V. MALMAR in beide zones
niet thuis";

Overwegende dat in het raam van de admini-
stratieve beroepsprocedure die is uitgemond in het
bestreden besluit, de afdeling Stedebouwkundige vergun-
ningen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een
principieel gunstig advies heeft verleend "mits de
voorwaarden nodig om de hinder van de inrichting te
beperken tot een voor de woonomgeving aanvaardbaar
niveau"; dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor
het Vlaamse Gewest (OVAM), na te hebben overwogen "dat
de nieuwe lokalisatie, gelet op de nabijheid, de be-
staande geluids- en verkeershinder niet oplost", besluit
dat zij niet bevoegd is om advies te verstrekken; dat de
Vlaamse Milieumaatschappij een gunstig advies geeft "op
voorwaarde dat er wordt voldaan aan de van toepassing
zijnde VLAREM-reglementering"; dat het bestuur Milieu-
vergunningen van het ministerie van de Vlaamse Gemeen-
schap besluit dat "de inplanting van het nieuwe bedrijf
niet ideaal is" maar dat "door het toepassen van een
combinatie van BATNEEC-technieken de hinder tot een
aanvaardbaar niveau zal kunnen worden beperkt"; dat het
advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie
een beschrijving geeft van het bedrijf en van de inplan-
ting ervan en vervolgens de relevante oorzaken van
mogelijke hinder behandelt samen met de op dat stuk
voorgenomen maatregelen en voorzieningen, welke gegevens
nagenoeg letterlijk in de hierna volgende aanhef van het

bestreden besluit zijn overgenomen; dat het tot besluit vermeldt "dat gelet op de aard van de activiteiten en de dichte bebouwing door de deskundigen ter zitting (...) werd gesteld dat de hinder in de omgeving niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt" en het "bijgevolg niet wenselijk is op die plaats dergelijke activiteit nog toe te staan";

Overwegende dat de bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een woongebied volgens het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977;

Gelet op de ligging van de inrichting in een zone bestemd voor niet-hinderlijke bedrijven, commerciële en dienstverlenende bedrijven en voor buffergroen volgens het bijzonder plan van aanleg Dendermondsesteenweg, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 3 november 1992;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningaanvraag uitmaakt slecht verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften in zover kan voldaan worden aan alle voorwaarden, nodig om de hinder voor de woonomgeving tot een aanvaardbaar niveau te beperken;

Overwegende dat het huishoudelijk afvalwater afkomstig is van de sanitaire installaties; dat dit afvalwater met een maximum debiet van 0,5 m³/uur, respectievelijk 4 m³/dag wordt geloosd in de openbare riolering gelegen langs de Nijverheidstraat;

Overwegende dat onderhavig beroep in hoofdzaak betrekking heeft op de vergunning welke aan de N.V. MALMAR werd verleend voor de exploitatie van een inrichting voor het vervaardigen van voorwerpen uit ferro- en nonferrometalen gelegen Nijverheidstraat 100 te 9040 Gent;

Overwegende dat de activiteiten van dit metaalverwerkend bedrijf bestaan uit snijden, persen, plooiën, zagen, frezen van onderdelen, het klinken en aan elkaar lassen van deze onderdelen, de oppervlaktebehandeling van deze stukken door staalstralen, fosfateren, passiveren en het aanbrengen van een verflaag door middel van poederspuiten;

Overwegende dat de N.V. MALMAR thans een metaalverwerkend bedrijf uitbaat gelegen langs de Forelstraat te Gent; dat deze bestaande inrichting in het verle-

den aanleiding heeft gegeven tot veel klachten; dat voor deze inrichting een vergunning werd bekomen voor een beperkte termijn van 3 jaar (tot begin juni 1996) met het oog op herlocalisatie; dat in het licht hiervan een nieuwe vestigingsplaats langs de Nijverheidstraat werd gekozen op 100 à 150 m van de bestaande inrichting;

Overwegende dat het nu aangevraagde terrein grotendeels toebehoorde aan het textielbedrijf BAERTSOEN en BUYASSE waarvan de activiteiten ongeveer 20 jaar geleden werden stopgezet; dat waar het nieuwe produktiegebouw van de N.V. MALMAR zou worden opgericht de oude textielfabriek reeds werd afgebroken; dat het op de aangevraagde percelen resterende gedeelte van de oude fabriek zou gebruikt worden als magazijn; dat het gedeelte van de oude fabriek dat niet werd aangekocht door de N.V. MALMAR afgebroken werd om vervangen te worden door een appartementsgebouw;

Overwegende dat in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting tientallen woningen en rijbebouwingen gesitueerd zijn;

Overwegende dat de inplanting van dit metaalverwerkend bedrijf op deze plaats zeker niet ideaal is gezien aan dit terrein de koeren en tuintjes van talrijke kleine woningen grenzen; dat deze vaststelling niet weerlegd wordt door het feit dat de N.V. MALMAR een bufferstrook van 20 m dient te laten tussen het produktiegebouw en de perceelsgrens; dat dergelijk bedrijf vooral gelet op de omvang bij voorkeur dient ingeplant in een industriezone, mede gelet op het feit van de N.V. MALMAR een just-in-time toeleveringsbedrijf is van bedrijven in de Gentse Kanaalzone;

Overwegende dat geluidsoverlast de voornaamste bron van hinder uitmaakt; dat geluidshinder onmiskenbaar aanwezig is in het bestaande bedrijf dat voor een belangrijk deel is ondergebracht in metalen hangars met slechte akoestische karakteristieken;

Overwegende dat het nieuwe produktiegebouw meer waarborgen biedt inzake beperking van geluidshinder dan de bestaande inrichting; dat de wand, kant aanpalende woningen, geen permanente openingen bevat; dat enkel een aantal brandvluchtdeuren aanwezig zijn; dat alle toegangspoorten zich bevinden langs de overkant van het gebouwen in feite afgeschermd worden door het oude gebouw dat als magazijn zal dienst doen;

Overwegende dat volgens de thans gehanteerde technische criteria het specifiek geluid (LA95, 1h) gemeten nabij de woningen maximaal 45, 40, 35 dBA mag bedragen, respectievelijk tijdens de dag, avond en nacht (richtwaarde 5dB);

Overwegende dat de conceptie van het nieuwe produktiegebouw en tevens ook van de ganse nieuwe inrichting begeleid wordt door een erkend deskundige

geluid, die een geluidsstudie opgesteld heeft (rapport dd. 7 november 1994); dat bij die geluidsstudie rekening wordt gehouden met de norm van 35 dB, wellicht om in de toekomst nachtwerk mogelijk te maken;

Overwegende dat o.a. volgende maatregelen zullen genomen worden om geluidshinder te voorkomen :

- buitenmuren : uit te voeren in cellenbeton van 15 cm dik;
- deuren en poorten : dubbelwandig met isolerende kern;
- dak : akoestische isolatie boven het steeldeck;
- plafond : uitgerust met akoestische baffles;
- lichtkoepels : tweemaal dubbel polycarbonaat-platen;
- geluidsdempende ventilatieroosters;

Overwegende dat ter voorkoming van trillingshinder volgende voorzieningen zullen getroffen worden :

- de vloerplaat ligt volledig los van elke constructie;
- de zwaarste machines worden afzonderlijk gefundeerd;
- alle machines worden op silencblocks geplaatst;

Overwegende dat volgende ingrepen gepland zijn om de luchtemissies te beperken :

- de afzuiginstallaties voor lasdamp worden voorzien van filters;
- de staalstraalmachine is volledig gesloten en heeft geen emissiepunt (is ook nu reeds het geval);
- het gebruik van een poederspuitinstallatie i.p.v. solventverven (is ook nu reeds het geval);
- de oppervlaktebehandeling wordt volledig vernieuwd en zal nog één emissiepunt hebben, nl. in de droogsectie;

Overwegende dat het huidige produktieniveau een viertal vrachtwagenbewegingen per dag met zich meebrengt;

Overwegende dat de herlocalisatie op zich geen oplossing biedt voor de hinderlijkheid van het bedrijf gezien de nieuwe inplantingsplaats eveneens gelegen is in een dicht bebouwde buurt; dat door de herlocalisatie andere groepen rijwoningen binnen de invloedssfeer van de inrichting komen te liggen;

Overwegende dat uit het onderzoek gebleken is dat het bedrijf voorziet in een aantal maatregelen om de hinder in de omgeving te verzachten; dat gelet op de aard van de activiteiten en de dichte bebouwing door de deskundigen ter zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie werd gesteld dat de hinder in de omgeving niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt; dat het bijgevolg niet wenselijk is op die plaats dergelijke activiteit nog toe te staan; dat de beperking van de vergunningstermijn tot 10 jaar omwille van de dichtbevolkte woonomgeving en dit met het oog op het vrijwaren van de toekomst van het gebied voor gevolg heeft dat de rechtszekerheid

van het bedrijf in het gedrang wordt gebracht; dat het in die optiek niet wenselijk is een vergunning te verlenen, zij het dan voor een beperkte periode; dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de vergunning te weigeren;

Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepsindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- de hinder veroorzaakt door het bestaande bedrijf valt buiten het kader van dit dossier;
- de inplanting van het nieuwe bedrijf is inderdaad niet ideaal;
- gelet op de nabije bewoning en de aard van de activiteiten valt inderdaad te betwijfelen dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt;
- alhoewel het nieuwe bedrijf op korte afstand van het bestaande zal worden opgericht, betreft het juridisch gezien wel een herlocalisatie en geen uitbreiding;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van op te leggen milieuvergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat het besluit, na te hebben overwogen dat de exploitatie vanuit oogpunt van stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten slechts verenigbaar is met de desbetreffende voorschriften "in zover kan voldaan worden aan alle voorwaarden nodig om de hinder voor de woonomgeving tot een aanvaardbaar niveau te beperken", een beknopte opsomming van de activiteiten van het bedrijf in kwestie geeft, vervolgens een considerans wijdt aan de inplantingsplaats en daarna alle oorzaken van mogelijke hinder behandelt; dat het met betrekking tot de inplantingsplaats vaststelt "dat in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting tientallen woningen en rijbebouwingen gesitueerd zijn" en dan overweegt "dat de inplanting ... op die plaats zeker niet ideaal is gezien aan dit terrein de koeren en tuintjes van talrijke kleine woningen grenzen, dat deze vaststelling niet weerlegd wordt (bedoeld is allicht "dat de niet-ideale aard van de ligging niet verholpen

wordt") door het feit dat de n.v. MALMAR een bufferstrook van 20 meter dient te laten tussen het produktiegebouw en de perceelsgrens; dat dergelijk bedrijf bij voorkeur dient ingeplant in een industriezone ..."; dat, wat de oorzaken van mogelijke hinder betreft, het besluit met betrekking tot mogelijke geluidsoverlast - "voornaamste bron van hinder" van de vroegere vestiging - in de eerste plaats zegt waarom het nieuwe produktiegebouw op dit stuk meer waarborgen biedt, voorts noteert dat bij een geluidsstudie door een erkend deskundige is rekening gehouden met de strengste door de thans geldende technische criteria gestelde norm, met name 35 dB, en opsomt welke concrete maatregelen zijn voorzien; dat het melding maakt van de "ingrepen gepland om de luchtemissies te beperken" en van de prognose "dat het huidige produktieniveau een viertal vrachtwagenbewegingen per dag met zich meebrengt"; dat het dan concludeert "dat de herlocalisatie op zich geen oplossing biedt (...) gezien de nieuwe inplantingsplaats eveneens gelegen is in een dicht bewoonde buurt (...); dat (weliswaar) (...) het bedrijf voorziet in een aantal maatregelen om de hinder in de omgeving te verzachten" maar dat "door de deskundigen ter zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie werd gesteld dat de hinder in de omgeving niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt (...)" en "er bijgevolg aanleiding toe bestaat de vergunning te weigeren"; dat het samenvattend stelt dat "de inplanting (...) niet ideaal is" en het "gelet op de nabije bewoning en de aard van de activiteiten (...) te betwijfelen valt dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt";

Overwegende dat de kritiek van de verzoekende partij op deze wijze van redengeving terecht lijkt; dat tegenover al de in detail vermelde maatregelen en voorzieningen die door de exploitant zijn uitgevoerd of in het vooruitzicht gesteld alsmede de desbetreffende gunstige geluidsstudie, het besluit volstaat met te

overwegen dat de inplanting van het bedrijf niet ideaal is en dat de deskundigen (zijnde de gemachtigden van de onderscheiden advies verlenende diensten en instellingen) ter zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie hebben gesteld dat de hinder in de omgeving niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt; dat, zoals hierboven is gezien, die deskundigen evenmin hun oordeel hebben gestoeld op enig concreet technisch-wetenschappelijk argument; dat het op die wijze afdoen van de aanspraken en argumenten van de exploitant als al te faciel en oppervlakkig voorkomt om te voldoen aan de in het onderdeel van het middel aangevoerde motiveringsplicht; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat de verzoekende partij aanvoert dat de "ultieme" milieuvergunning voor het thans aan de Forelstraat gevestigde bedrijf afloopt op 31 mei 1996 zodat, bij maandenlange onzekerheid over het al dan niet voortzetten van haar activiteiten, de vrachtwagenconstructeur Volvo, aan wie zij op grond van strikte en langlopende "just-in-time"-raamovereenkomsten 90% van haar produktie levert, noodgedwongen een andere, wellicht Zweedse leverancier zal zoeken, waardoor op korte termijn de continuïteit zelf van haar meer dan dertig jaar actieve onderneming in het gedrang komt; dat dit betoog, dat is gestaafd met onder meer kopies van de leveringscontracten met Volvo, overtuigt; dat de opwerping van de verwerende partij en van de tussenkomende partijen als zou de verzoekende partij het nadeel aan zichzelf te wijten hebben nu zij heeft gekozen voor een inplantingsplaats in een dichtbewoond gebied en dus zelf aan de basis van haar uiterst oncomfortabele situatie ligt, niet kan worden aangehouden; dat immers het voornemen om, na het nemen of het plannen van de hierboven vermelde maatregelen en voorzieningen met betrek-

king tot de wijze van exploitatie, een bedrijf als hierboven beschreven te vestigen op een lokatie die blijkens het van toepassing zijnde bijzonder plan van aanleg gelegen is in een zone bestemd voor niet-hinderlijke bedrijven en voor buffergroen, niet als roekeloos kan worden bestempeld, te meer daar op 8 november 1994 de overeenstemmende bouwvergunning is verleend;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Joris VERMASSEN, Kristel NEERINCKX, Geertrui DAEM en Cecile VAN THEEMSCHE in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 31 juli 1995 waarbij de beroepen van omwonenden tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 9 februari 1995 tot het verlenen aan de n.v. MALMAR van de milieuvergunning om aan de Nijverheidstraat te Gent een metaalverwerkend bedrijf uit te baten, gegrond worden bevonden, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning geweigerd.

Artikel 3.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig maart
1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samenge-
steld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.